

Vår referens: BRTFT-10001BP-SE.doc

Vårt datum: 20 augusti 2010

European Commission
Justice and Home Affairs**Betr: Er inbjudan att kommentera hur EU bör se på FN:s Barnkonvention**

Vi i föreningen Barnens Rätt Till Föräldrarnas Tid, ert ID-nr 46565664039-34, observerade er inbjudan att kommentera rubricerad sak – [här](#) – och önskar nu göra just det på följande sätt:

Vi uppmanar EU-kommissionen att vara försiktig med hur Konventionen inkorporeras i EU:s direktiv till medlemsstaterna av följande skäl:

I inledningen till Konventionen slås fast att de underskrivande staterna delar ett antal grundläggande värderingar om barn och om hur barn ska tagas om hand, bland andra:

som är övertygade om att familjen, såsom den grundläggande enheten i samhället och den naturliga miljön för alla dess medlemmars och särskilt för barnens utveckling och välfärd, bör ges nödvändigt skydd och bistånd så att den till fullo kan ta på sig sitt ansvar i samhället,

och:

som erkänner att barnet, för att kunna uppnå en fullständig och harmonisk utveckling av sin personlighet, bör växa upp i en familjemiljö, i en omgivning av lycka, kärlek och förståelse,

Med andra ord, Konventionen förefaller att understödja Familjen som företeelse men Konventionens Artiklar ger ett annat intryck. Särskilt Artiklarna 12, 13, 14, 15 och 16 avser att ge barn ungefär samma rättigheter som vuxna bör ha. Därför finner vi att Konventionen, trots sin familjevänligt låtande inledning, utgör ett allvarligt hot mot föräldrarnas auktoritet och mot familjens ställning i samhället, samt att Konventionen därmed blir oförenlig med EU-ländernas lagar, som ålägger föräldrarna ansvaret för barnens vård och fostran.

Det vaga språket i Konventionen utgör ytterligare ett problem, som gör dokumentet olämpligt som lagtext och vi hoppas att följande singulära exempel från dokumentet räcker som bevis för detta vårt argument:

Artikel 12 lyder:

- 1. Konventionsstaterna skall tillförsäkra det barn som är i stånd att bilda egna åsikter rätten att fritt uttrycka dessa i alla frågor som rör barnet, varvid barnets åsikter skall tillmätas betydelse i förhållande till barnets ålder och mognad.*
- 2. För detta ändamål skall barnet särskilt beredas möjlighet att höras, antingen direkt eller genom företrädare eller ett lämpligt organ och på ett sätt som är förenligt med den nationella lagstiftningens procedurregler, i alla domstols- och administrativa förfaranden som rör barnet.*

Men vem ska avgöra vilken vikt som ska tillerkännas dessa åsikter? Uppenbarligen handlar det inte enbart om föräldrarna. Artikel 12 ger alltså barn möjligheten att ventilera sina protester mot förälderliga uppföranderegler i offentliga och rättsliga fora. Denna föreskrift, tagen till sin logiskt oundvikliga slutsats, ger barn möjligheten att kräva att staten engagerar sig i dispyter om uppföranderegler som barnet inte accepterar (eller hävdar varande oförenliga med "barnets bästa"). Denna föreskrift utgör därför ett absurt hot mot föräldrarnas auktoritet som just föräldrar.

I vårt land, Sverige, har Konventionen visserligen ratificerats men (ännu) inte inkorporerats i den svenska lagstiftningen som just lag, men den används som eftersträvd måttstock i den offentliga förvaltningens umgänge med barn och varje år kallas representanter för Sveriges regering och förvaltning till FN i Genève för att rapportera till Barnrättskommissionen om hur anpassningen till Konventionen fortlöper, så trycket för allt bättre uppfyllelse av Konvention är starkt.

Som förmodligen inses, leder denna strävan ofta till att brister i uppfyllelsen av Konventionen identifieras, brister som i nästa steg leder till slutsatsen att aktuellt organ saknar de resurser som krävs för ändamålet, vilket i nästa steg innebär att högre skatter måste uttagas från föräldrarna vilket i sin tur minskar deras resurser att ta hand om sina barn som de skulle vilja och som Konventionen föreskriver.

Vi hävdar alltså att Konventionen, vid sidan av vår höga individuella inkomstbeskattning, som praktiskt taget uppmuntrar föräldrar att inte gifta sig (eller om de råkar vara gifta: att skilja sig), en lag som förbjuder föräldrar att utsätta sina barn för "kränkande behandling" och en statlig omsorgsverksamhet som övertagit en stor del av familjens traditionella arbetsuppgifter, bidragit till Sveriges föräldrars och familjers kraftigt försvagade ställning, en utveckling som vi avråder Kommissionen från att pådyvla övriga EU-medlemsstater genom att påbörda dem kravet att uppfylla Barnkonventionen.

Konventionen och dess vackra språk imponerar säkert på allmänheten och på lekmanapolitiker men absolut inte på jurister.

Vänliga hälsningar
Barnens Rätt Till Föräldrarnas Tid

(Bo Pettersson)
ordförande